

ความตกลง
ระหว่าง
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
กับ
รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน
เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากร
ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน
มีความปรารถนาที่จะหาความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการ
ป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้
ดังตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1

ขอขยายด้านบุคคล

ความตกลงนี้จะใช้บังคับกับบุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ ณ รัฐผู้หาผลประโยชน์หรือ
ทั้งสองรัฐ

ข้อ 2

ภาษีที่อยู่ขอขยาย

1. ความตกลงนี้จะใช้บังคับแก่ภาษีเก็บจากเงินได้ที่บังคับจัดเก็บเงินนาม
ของรัฐผู้หาผลประโยชน์แต่ละรัฐ หรือเงินนามของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นของแต่ละรัฐ ครอบคลุมไปถึง
วิธีการเรียกเก็บ
2. ภาษีที่บังคับที่บังคับจัดเก็บจากเงินได้ทั้งสิ้น หรือจากองค์ประกอบของ
เงินได้ รวมทั้งภาษีที่เก็บจากผลได้จากการจำหน่ายสิ่งหาปริมาณ หรือสิ่งหาปริมาณ
ตลอดจนภาษีที่เก็บจากการเพิ่มค่าของทุน หมายความว่า เป็นภาษีเก็บจากเงินได้

3. ภาษีที่มีอยู่ ณ ปัจจุบัน ซึ่งความตกลงนี้จะบังคับใช้บังคับ ได้แก่

(ก) ภาษีที่ประเทศไทย

- ภาษีเงินได้ และ
 - ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม
- (ซึ่งต่อจากนี้ต่อไปนี้จะเรียกว่า "ภาษีไทย")

(ข) ภาษีที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

- ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
 - ภาษีเงินได้จากกิจการลงทุนร่วมกับจีน และการลงทุนจากต่างประเทศ
 - ภาษีเงินได้จากวิสาหกิจต่างประเทศ
 - ภาษีเงินได้ส่วนท้องถิ่น
- (ซึ่งต่อจากนี้ต่อไปนี้จะเรียกว่า "ภาษีจีน")

4. ความตกลงนี้จะบังคับใช้กับภาษีเงินได้จุด ๑ ที่มีลักษณะเหมือนกัน หรือคล้ายคลึงกันจนประการสำคัญซึ่งบังคับใช้กับกันภายหลังจากวันที่ได้ลงนามในความตกลงนี้เป็นการเพิ่มเติมหรือแทนที่ภาษีที่มีอยู่ ณ ปัจจุบัน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้หาสัญญาจะได้นำแจ้งให้กันและกันทราบถึงความเปลี่ยนแปลงจุด ๑ ที่สำคัญซึ่งมีขึ้นในกฎหมายภาษีอากรของแต่ละรัฐ

ข้อ 3

บทนิยามทั่วไป

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

(ก) คำว่า "ประเทศไทย" หมายถึงราชอาณาจักรไทยและรวมถึงพื้นที่จุด ๑ ซึ่งประชิดติดน่านน้ำอาณาเขตของราชอาณาจักรไทย ซึ่งตามกฎหมายไทยและตามกฎหมายระหว่างประเทศที่กำหนดไว้ หรืออาจกำหนดจนเวลาต่อจากนี้เป็นพื้นที่ซึ่งราชอาณาจักรไทยอาจใช้สิทธิภายในพื้นที่นั้น ๑ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับพื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวน้ำรวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติของพื้นดินท้องทะเล และดินใต้ผิวน้ำ นั้น

(ข) คำว่า "จีน" หมายถึงประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อใช้ในความหมายทางภูมิศาสตร์ หมายถึงอาณาเขตของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน รวมทั้งทะเลอาณาเขตซึ่งกฎหมายภาษีอากรของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนมีผลบังคับ และพื้นที่อื่นใดที่อยู่นอกทะเลอาณาเขตของสาธารณรัฐประชาชนจีนซึ่งสาธารณรัฐประชาชนจีนเมื่อรับโดยสำหรับการสำรวจหรือเพื่อถือเอาประโยชน์ของทรัพยากรแห่งพื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดินและแหล่งทรัพยากรในพื้นที่ติดต่อกันนั้นตามกฎหมายระหว่างประเทศ

(ค) คำว่า "รัฐผู้หาสัญญาารัฐหนึ่ง" และ "รัฐผู้หาสัญญาอีก รัฐหนึ่ง" หมายถึงประเทศหนึ่งหรือประเทศจีนแล้วแต่บริบทจะกำหนด

(ง) คำว่า "บุคคล" รวมถึงบุคคลธรรมดา บริษัท คณะบุคคลอื่นใด ตลอดจนองค์กรใด ซึ่งถือเป็นหน่วยซึ่งอาจเก็บภาษีได้ ภายใต้กฎหมายภาษีอากรที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

(จ) คำว่า "บริษัท" หมายถึงนิติบุคคลใด หรือองค์กรซึ่งถือว่าเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายภาษีอากรของรัฐผู้หาสัญญาแต่ละรัฐ

(ฉ) คำว่า "วิสาหกิจของรัฐผู้หาสัญญาารัฐหนึ่ง" และ "วิสาหกิจของรัฐผู้หาสัญญาอีก รัฐหนึ่ง" หมายถึงวิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้หาสัญญา รัฐหนึ่งและวิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้หาสัญญาอีก รัฐหนึ่งตามลำดับ

(ช) คำว่า "ภาษี" หมายถึงภาษีเงินหรือภาษีเงิน แล้วแต่บริบทจะกำหนด

(ซ) คำว่า "คนชาติ" หมายถึง

- (1) บุคคลธรรมดาใด ๆ ซึ่งมีสัญชาติของรัฐผู้หาสัญญา รัฐหนึ่ง
- (2) นิติบุคคล ห้างหุ้นส่วน สมาคม และหน่วยอื่นใดที่มีสถานภาพนั้นตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้หาสัญญา รัฐหนึ่ง

(ฉ) คำว่า "การจราจรระหว่างประเทศ" หมายถึงการขนส่ง
๑๓ ๖ ทางเรือหรือทางอากาศยานซึ่งดำเนินการโดยวิสาหกิจของรัฐผู้หาสัญชาติรัฐหนึ่ง
ยกเว้นกรณีที่เรือหรืออากาศยานมีการดำเนินการระหว่างสถานที่ต่าง ๆ ของรัฐผู้หาสัญชาติ
อีกรัฐหนึ่งเท่านั้น

(ช) คำว่า "เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ" หมายถึงเจ้าหน้าที่ของประเทศ
ชาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ และเจ้าหน้าที่ของ
ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน กระทรวงการคลังหรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ

๒. ในการใช้บังคับความตกลงนี้ โดยรัฐผู้หาสัญชาติรัฐหนึ่ง คำว่า ๓
ที่มีต้นนิยามไว้จะมีความหมายซึ่งคำนั้นมีอยู่ตามความหมายเกี่ยวกับภาวีกาของของรัฐผู้หา
สัญชาติรัฐนั้นซึ่งความตกลงนี้ใช้บังคับ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๔

ผู้มีถิ่นที่อยู่

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้ คำว่า "ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐ
ผู้หาสัญชาติรัฐหนึ่ง" หมายถึงบุคคลใดซึ่งตามความหมายของรัฐผู้หาสัญชาติรัฐนั้นมีหน้าที่จะต้อง
เสียภาษีเงินได้ในรัฐนั้น โดยเหตุผลแห่งการมีภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ สำนักงานใหญ่ สถานจัด
ทะเบียนบริษัท หรือโดยเกณฑ์อื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

๒. กรณีที่โดยเหตุผลแห่งบทบัญญัติของวรรค ๑ บุคคลธรรมดาใดคนหนึ่ง
ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้หาสัญชาติทั้งสองรัฐกำหนดสถานภาพของบุคคลดังกล่าวดังต่อไปนี้

(ก) ๑. ถือว่าบุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้หาสัญชาติ ซึ่ง
บุคคลนั้นมีที่อยู่ถาวร ถ้าบุคคลธรรมดานั้นมีที่อยู่ถาวรจากรัฐผู้หา
สัญชาติทั้งสองรัฐหรือถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้หาสัญชาติ ซึ่ง
บุคคลนั้นมีความสัมพันธ์บางส่วนและทางเศรษฐกิจใกล้ชิด
กว่า (ศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญ)

- (ข) ถ้าเมื่อจากกำหนดรัฐผู้หาสัญญาซึ่งบุคคลนั้นมี ศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญได้ หรือถ้าบุคคลธรรมดา นั้นไม่มีที่อยู่ถาวรณรัฐผู้หาสัญญารัฐหนึ่งรัฐใด ให้ถือว่า บุคคลธรรมดานั้น เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ณรัฐผู้หาสัญญาที่บุคคลนั้นมีที่อยู่ เป็นปกติวิสัย
- (ค) ถ้าบุคคลธรรมดามีที่อยู่ เป็นปกติวิสัยณรัฐผู้หาสัญญาทั้งสองรัฐ หรือไม่มีที่อยู่ณรัฐผู้หาสัญญารัฐหนึ่งรัฐใดให้ถือว่า เป็นผู้มีถิ่น ที่อยู่ของรัฐผู้หาสัญญาที่บุคคลนั้น เป็นคนชาติ
- (ง) ถ้าบุคคลธรรมดาเป็นคนชาติของรัฐผู้หาสัญญาทั้งสองรัฐ หรือ มิได้เป็นคนชาติของรัฐผู้หาสัญญารัฐหนึ่งรัฐใดให้เจ้าหน้าที่ผู้มี อำนาจของรัฐผู้หาสัญญาทั้งสองรัฐแก้ไขปัญหาโดยความตกลง ร่วมกัน

3. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งบทบัญญัติของวรรค 1 บุคคลนอกเหนือจาก บุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้หาสัญญาทั้งสองรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้หา สัญญากำหนดการ เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ณรัฐผู้หาสัญญารัฐหนึ่ง เพื่อความประสงค์แห่งความตกลงนี้ โดยความตกลงร่วมกัน

ข้อ 5

สถานประกอบกิจการถาวร

- 1. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้ คำว่า "สถานประกอบกิจการ ถาวร" หมายถึงสถานธุรกิจประจำ ซึ่งวิสาหกิจใช้ประกอบธุรกิจทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน
- 2. คำว่า "สถานประกอบกิจการถาวร" จะรวมถึงโดยเฉพาะ
 - (ก) สถานจัดการ
 - (ข) สาขา
 - (ค) สำนักงาน
 - (ง) โรงงาน

- (จ) ครงช่าง
- (ฉ) ที่ทำการ เมาะปลูกหรือไร่สวน
- (ช) เหมืองแร่ บ่อน้ำมันหรือบ่อก๊าซ เหมืองหิน หรือสถานที่อื่น ๆ ที่ใช้เงินการอุดหนุนยากธรรมชาตินี้
- (ซ) ที่ตั้งอาคาร โครงการก่อสร้าง โครงการติดตั้ง หรือโครงการประกอบหรือกิจกรรมตรวจสอบดูเกี่ยวกับการนั้น จนกระทั่งที่ตั้งโครงการหรือกิจการดังกล่าวดำเนินติดต่อกัน เป็นระยะเวลาเกินกว่าหกเดือน
- (ฌ) คลังสินค้า บางส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลซึ่งจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกแก่บริการเก็บรักษาสินค้าสำหรับบุคคลอื่น
- (ญ) การจัดหาที่มีบริการ บริการ รวมถึงบริการให้คำปรึกษาโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือรัฐผู้หาสัญญาหรือรัฐใดโดยผ่านทางลูกจ้างหรือบุคลากรอื่น ทั้งนี้กิจกรรมจนลักษณะนั้นต้องดำเนินการติดต่อกัน (สำหรับโครงการเดียวกันหรือโครงการที่เกี่ยวข้อง) ภายใต้อำนาจสัญญาหรือรัฐหนึ่ง เป็นระยะเวลาเดียวหรือหลายระยะรวมกันเกินกว่า 183 วัน จนระยะเวลา สิบสองเดือนเจ็ด ๑

3. แม้จะมีบันทึกก่อนๆ ของข้อนี้อยู่ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" มีใจความว่ารวมถึง

- (ก) การใช้จ่ายสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ จนการเก็บรักษาหรือการจัดแสดงสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจ
- (ข) การเก็บรักษามูลภัณฑ์สิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้นเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์จนการเก็บรักษาหรือจัดแสดง

- (ค) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้นเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ให้วิสาหกิจอื่นปฏิบัติงานแปรสภาพ
- (ง) การมีสถานธุรกิจประจำตัวเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดซื้อสิ่งของหรือสินค้าหรือเพื่อรวบรวมข้อสนเทศเพื่อวิสาหกิจนั้น
- (จ) การมีสถานธุรกิจประจำตัวเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการโฆษณา การจำหน่ายข้อสนเทศ การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ หรือเพื่อกิจกรรมที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งมีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือเป็นส่วนประกอบให้กับวิสาหกิจนั้น

4. บุคคลใด (นอกจากนายหน้า ตัวแทนการค้าห้วบหรือตัวแทนอื่นใดที่มีสถานภาพเป็นอิสระซึ่งอยู่ ณ บังคับของวรรค 5) ซึ่งกระทำการจําหน่ายหรือผู้หาสัญญาวิธีหนึ่ง จําหน่ายของวิสาหกิจของรัฐผู้หาสัญญาวิธีหนึ่ง จะถือว่าเป็นสถานประกอบการถาวรของรัฐผู้หาสัญญาวิธีแรกถ้า

- (ก) บุคคลนั้นมีและจําหน่ายเป็นปกติวิธีจําหน่ายรัฐผู้หาสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกซึ่งอาจจําหน่ายหาสัญญาจําหน่ายของวิสาหกิจนั้น เว้นไว้แต่ว่ากิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคลนั้นจำกัดอยู่แต่เฉพาะเพียงกิจกรรมที่กล่าวถึงวรรค 3 ซึ่งหากดำเนินการโดยผ่านสถานธุรกิจประจำแล้ว จะไม่หาให้สถานธุรกิจประจำนี้ เป็นสถานประกอบการถาวรภายใต้บทบัญญัติของวรรคนั้น
- (ข) บุคคลนั้นได้เก็บรักษาจําหน่ายรัฐผู้หาสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก ซึ่งมูลภัณฑ์ของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจซึ่งบุคคลนั้นดำเนินการสั่งซื้อจากหรือส่งมอบจําหน่ายของวิสาหกิจนั้น เป็นประจำ หรือ

(ค) บุคคลนั้นจัดทำอย่างเป็นปกติวิสัยครั้งแรก ซึ่งคำสั่งซื้อทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดเพื่อวิสาหกิจนั้น หรือเพื่อวิสาหกิจนั้น และวิสาหกิจอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจนั้น หรือมีผลประโยชน์ควบคุมอยู่ในวิสาหกิจนั้น

5. วิสาหกิจของรัฐผู้हालัญญารัฐหนึ่งจะไม่ถือว่าเป็นสถานประกอบการถาวรของรัฐผู้हालัญญารัฐหนึ่งเพียง เพราะว่าได้ประกอบธุรกิจของรัฐผู้हालัญญารัฐหนึ่งนั้น โดยผ่านทางนายหน้า ตัวแทนการค้าหรือตัวแทนอื่นใดที่มีสถานภาพเป็นอิสระ เมื่อ บุคคลเช่นว่านั้นได้กระหาตามทางอันเป็นปกติแห่งธุรกิจของตน เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ ตัวแทนหนึ่งใดจะไม่ถือว่าเป็นตัวแทนที่มีสถานภาพ เป็นอิสระถ้าตัวแทนนั้นดาเนินกิจกรรม รัฐผู้हालัญญารัฐหนึ่งตามที่ระบุไว้ในวรรค 4 ทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดเพื่อวิสาหกิจนั้น หรือเพื่อวิสาหกิจนั้นและวิสาหกิจอื่นซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจนั้น หรือมี ผลประโยชน์ควบคุมอยู่ในวิสาหกิจนั้น

6. แม้จะมีบทบัญญัติในวรรคก่อน ๆ ของข้อนี้ผู้วิสาหกิจประกันภัยของรัฐผู้हालัญญารัฐหนึ่งยกเว้นกรณีของการรับประกันภัยต่อ จะถือว่าเป็นสถานประกอบการถาวรของรัฐผู้हालัญญารัฐหนึ่งนั้น ถ้าวิสาหกิจนั้นเรียกเก็บเบี้ยประกันในอาณาเขตของรัฐผู้हालัญญารัฐหนึ่งนั้น หรือรับประกันความเสี่ยงภัยภายในรัฐผู้हालัญญารัฐหนึ่งนั้น โดยผ่านทางลูกจ้างหรือผ่านทางตัวแทนซึ่งมิได้เป็นตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระ ตามความหมายของวรรคที่ 5

7. ข้อเท็จจริงที่ว่า บริษัทหนึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้हालัญญารัฐหนึ่ง ความคุมหรืออยู่ในความควบคุมของบริษัท ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้हालัญญารัฐหนึ่ง หรือซึ่งประกอบธุรกิจของรัฐผู้हालัญญารัฐหนึ่งนั้น (แม้ว่าจะผ่านสถานประกอบการถาวร หรือแม้ก็ตาม) มิเป็นเหตุให้บริษัทหนึ่งบริษัทใดเป็นสถานประกอบการถาวรของอีก บริษัทหนึ่ง

ข้อ 6

เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

1. เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้हासिण्यารัฐหนึ่งได้จากอสังหาริมทรัพย์ (รวมทั้งเงินที่ได้จากการเกษตรหรือการป่าไม้) อาจเก็บภาษีได้จากรัฐผู้हासिण्यารัฐหนึ่งซึ่งผู้นั้นตั้งอยู่
2. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้ คำว่า "อสังหาริมทรัพย์" จะมีความหมายซึ่งคำนี้เมื่อผู้ตามกฤษฎีการัฐผู้हासिण्यารัฐหนึ่งซึ่งผู้นั้นตั้งอยู่ คำนี้ไม่ว่ากรณีใดจะรวมถึงทรัพย์สินอันเป็นอุปกรณ์ของอสังหาริมทรัพย์ บุคคลวิเศษ และเครื่องมือที่ใช้ในการเกษตรและป่าไม้ สิทธิที่อยู่บังคับของบัพัตติของกฤษฎีการัฐผู้हासिण्यารัฐหนึ่งซึ่งผู้นั้นตั้งอยู่ เป็นที่ดิน สิทธิเก็บกินเงินอสังหาริมทรัพย์ และสิทธิต่าง ๆ ที่จะได้รับชำระตามจำนวนที่เปลี่ยนแปลงได้หรือจำนวนตายตัวเป็นค่าตอบแทนจากการหางานหรือสิทธิในการหางาน เงินยืมแร่ แหล่งน้ำ และทรัพย์สินกรรมชาติอย่างอื่น ส่วนเรือเดินทะเลหรืออากาศยาน จะไม่ถือว่าเป็นอสังหาริมทรัพย์
3. บัพัตติเงินวรรค 1 จะบังคับกับเงินได้ที่ได้รับจากการจ่ายโดยตรงแก่เช่าหรือการจ่ายอสังหาริมทรัพย์ในรูปแบบอื่น
4. บัพัตติเงินวรรค 1 และ 3 จะบังคับกับเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ของวิสาหกิจ และกับเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ซึ่งเงินการประกอบการบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระด้วย

ข้อ 7

กำไรธุรกิจ

1. กำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้हासिण्यารัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้จากรัฐนั้นเท่านั้น เว้นแต่วิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจจากรัฐผู้हासिण्यารัฐหนึ่ง โดยผ่านสถานประกอบการถาวรซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้हासिण्यารัฐหนึ่งนั้น ถ้าวิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจดังกล่าวข้างต้นกำไรของวิสาหกิจอาจเก็บภาษีได้จากรัฐผู้हासिण्यารัฐหนึ่ง แต่ต้องเก็บจากกำไรเพียงเท่าที่ถือว่าเป็นของสถานประกอบการถาวรนั้น

2. ภายในบังคับแห่งบทบัญญัติของวรรค 3 วรรคสี่ที่วิสาหกิจของรัฐ ผู้หาสัญญาารซึ่งประกอบธุรกิจของรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านสถานประกอบการถาวร ซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้หาสัญญาารนั้น เงินแต่ละรัฐผู้หาสัญญาให้ถือว่ากำไรเป็นของสถานประกอบการถาวรนั้นเงินส่วนที่หักขาดหวังได้ว่าสถานประกอบการถาวรนั้นจะได้รับ ถ้าสถานประกอบการถาวรนั้นเป็นวิสาหกิจอันแยกต่างหากและประกอบกิจกรรมเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน ภายในภาวะเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันและติดต่อกันอย่างเป็นอิสระโดยแท้จริงกับวิสาหกิจซึ่งตนเป็นสถานประกอบการถาวรนั้น

3. เงินการกำหนดกำไรของสถานประกอบการถาวร จะยอมให้หักเป็นค่าลดหย่อนซึ่งจ่ายให้มีขึ้นเมื่อความมุ่งประสงค์ทางธุรกิจของสถานประกอบการถาวรนั้น รวมทั้งค่าจ่ายเงินการบริหารและจัดการทั่วๆไปซึ่งจะมีขึ้นเมื่อกำหนดกำไรที่สถานประกอบการถาวรนั้นตั้งอยู่หรือที่อื่น

4. หากเป็นประโยชน์แก่รัฐผู้หาสัญญาารหนึ่งที่จะกำหนดกำไรอันเป็นของสถานประกอบการถาวร โดยอาศัยมูลฐานอัตราส่วนร้อยละตามสมควรของยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายของวิสาหกิจหรือของสถานประกอบการถาวร หรือโดยอาศัยมูลฐานการปันผลกำไรทั้งสิ้นของวิสาหกิจให้แก่ส่วนต่าง ๆ ของวิสาหกิจ มิให้ข้อความวรรค 2 ตัดทอนทางรัฐผู้หาสัญญาารนั้น เงินการกำหนดผลกำไรเพื่อเสียภาษี โดยการปันผลนั้นอาจเป็นไปตามประโยชน์อย่างใดก็ตามวิธีกำหนดนั้นจะต้องเป็นวิธีที่มีผลตามหลักการต่าง ๆ ซึ่งกำหนดไว้ในข้อนี้

5. มิให้ถือว่ากำไรเป็นของสถานประกอบการถาวรโดยเหตุผลเพียงว่าสถานประกอบการถาวรนั้นชื่อของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจ

6. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งวรรคก่อนๆ กำไรที่จะถือว่าเป็นของสถานประกอบการถาวรจะวินิจฉัยตามวิธีเดียวกันเป็นปี ๆ เว้นไว้แต่จะมีเหตุผลอันสมควรและเพียงพอที่จะใช้วิธีอื่น

7. วรรคสี่ที่กำไรรวมรายการเงินได้ซึ่งบัญญัติไว้ต่างหากในข้ออื่น ๆ ของความตกลงนี้เงินกรณีนับบัญชีที่ต่าง ๆ ของข้ออื่น ๆ นั้นย่อมไม่ถูกกระทบกระเทือนโดยบทบัญญัติของข้อนี้

ข้อ 8

การขนส่งทางเรือและทางอากาศ

1. เงินได้ที่วิสาหกิจของรัฐผู้हासัณยารัฐหนึ่งได้รับจากการดำเนินการเดินอากาศยานและการจราจรระหว่างประเทศที่เก็บภาษีได้จากรัฐผู้हासัณยารัฐนั้น เท่านั้น
2. เงินได้ที่วิสาหกิจของรัฐผู้हासัณยารัฐหนึ่งได้รับจากการดำเนินการเดินเรือและการจราจรระหว่างประเทศอาจเก็บภาษีได้จากรัฐผู้हासัณยารัฐหนึ่งตั้งแต่ให้ลดภาษีที่บังคับจัดเก็บจากรัฐผู้हासัณยารัฐหนึ่งนั้นลงเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ 50 ของภาษี
3. งานบางอย่างเกี่ยวกับงานชั้นบังคับของวรรค 1 และ 2 แก่กาไรซึ่งเกิดจากการเข้าร่วมกลุ่ม การเข้าร่วมอนุธุรกิจหรือการเข้าร่วมตัวแทนเพื่อปฏิบัติการระหว่างประเทศ

ข้อ 9

วิสาหกิจเงินเคเรือเดียวกัน

จนกรณี

- (ก) วิสาหกิจของรัฐผู้हासัณยารัฐหนึ่งร่วมโดยตรงหรือทางอ้อมในการจัดการ การควบคุมหรือการร่วมทุนในวิสาหกิจของรัฐผู้हासัณยารัฐหนึ่ง หรือ
- (ข) กลุ่มบุคคลเดียวกันเข้าร่วมโดยตรงหรือทางอ้อมในการจัดการ การควบคุมหรือการร่วมทุนในวิสาหกิจของรัฐผู้हासัณยารัฐหนึ่งและวิสาหกิจของรัฐผู้हासัณยารัฐหนึ่ง และจนกรณีหนึ่งกรณีใดได้มีการวางหรือตั้งบังคับเงื่อนไขต่าง ๆ ระหว่างวิสาหกิจทั้งสองในด้านความสัมพันธ์ทางการพาณิชย์หรือการเงิน ซึ่งแตกต่างไปจากเงื่อนไขอันมีระหว่างวิสาหกิจอิสระ ภาวะใด ๆ ซึ่งควรจะมีแก่วิสาหกิจหนึ่งหากมิได้มีเงื่อนไขนั้น แต่มิได้มีขึ้นโดยเหตุแห่งเงื่อนไขเหล่านั้น อาจรวมเข้าเป็นกาไรของวิสาหกิจนั้นและเก็บภาษีได้ตามนั้น

ข้อ 10

เงินปันผล

1. เงินปันผลที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ ณ รัฐผู้หาสัญญาธุรกิจหนึ่งจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ ณ รัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้จากรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น

2. อย่างไรก็ตาม เงินปันผลเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้จากรัฐผู้หาสัญญาซึ่งบริษัทที่จ่ายเงินปันผล เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่และตามกฎหมายของรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง แต่ค่าผู้รับเป็นเจ้าของผู้รับประโยชน์จากเงินปันผล และเป็นบริษัทหนึ่งรวมถึงห้างหุ้นส่วนภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน

(ก) ร้อยละ 15 ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น ถ้าผู้รับคือหุ้น
จัดโดยตรงน้อยกว่าร้อยละ 25 ของทุนของบริษัทที่จ่าย
เงินปันผล

(ข) ร้อยละ 20 ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้นจนกระทั่ง
วรรคนี้จะไม่กระทบกระเทือนต่อการเก็บภาษีจากบริษัทหนึ่งส่วนที่เกี่ยวข้อง
กับภาษีที่ได้จากการจ่ายเงินปันผลออกนอก

3. คำว่า "เงินปันผล" ที่ใช้ในข้อนี้ หมายถึงเงินได้จากหุ้นหรือสิทธิอื่น ๆ
ซึ่งมีลิขสิทธิ์ เรียกร้องจนหนี้ อันมีส่วนร่วมอยู่จนผลกำไรและเงินได้จากสิทธิอื่น ๆ ณบริษัท
ซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของการจัดเก็บภาษีเช่นเดียวกับเงินได้จากหุ้นตามกฎหมายของรัฐผู้หา
สัญญาซึ่งบริษัททำการแบ่งให้แก่เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่

4. บทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 จะไม่ใช้บังคับ ถ้าเจ้าของผู้รับ
ผลประโยชน์จากเงินปันผลซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ ณ รัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งประกอบธุรกิจ ณ รัฐ
ผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งบริษัทที่จ่ายเงินปันผลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่โดยผ่านสถานประกอบการ
ถาวรที่ตั้งอยู่ ณ รัฐนั้น หรือองค์การส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ ณ รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นจากสถาน
ประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ ณ รัฐหนึ่งนั้น และการถือหุ้นบางส่วนที่มีกำไรจ่ายเงินปันผลนั้น
เกี่ยวข้องกับประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือสถานประกอบการประจำ
เช่นว่านั้น จนกระทั่งเช่นนี้ให้ใช้บทบัญญัติของข้อ 7 หรือข้อ 14 บังคับแล้วแต่กรณี

5. จนกรณีบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ ณ รัฐผู้หาสัญญารัฐหนึ่งได้รับการหรือเงินได้จากรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นจะต้องไม่ตั้งบังคับบังคับเก็บภาษีใด ๆ จากเงินปันผลที่บริษัทจ่ายไว้ในแต่ละรายเท่าที่ผู้ได้จ่ายเงินปันผลนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ ณ รัฐอีกรัฐหนึ่งหรือตราบเท่าที่การถือหุ้นบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงินปันผลที่จ่ายนั้นได้เกี่ยวข้องกับเงินประการสำคัญที่สถานประกอบการถาวรหรือสถานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ ณ รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น และจะไม่กำหนดให้กาฯ ที่ยังมีได้แบ่งสรรของบริษัติดังกล่าวเสียภาษีที่กาฯ ที่มีได้แบ่งสรร แม้ว่าเงินปันผลที่จ่ายหรือกาฯ ที่ยังมีได้แบ่งสรรนั้นจะประกอบขึ้นด้วยกาฯ หรือเงินที่ได้เกิดขึ้น ณ รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนก็ตาม

ข้อ 11

ดอกเบี้ย

1. ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้น ณ รัฐผู้หาสัญญารัฐหนึ่งและได้จ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ ณ รัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ ณ รัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น
2. อย่างไรก็ตาม ดอกเบี้ยเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ ณ รัฐผู้หาสัญญา ซึ่งดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้นและตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าผู้รับเป็น เจ้าของที่ได้รับประโยชน์จากดอกเบี้ย ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของจำนวนดอกเบี้ยทั้งสิ้น จนกรณี ที่ดอกเบี้ยนั้นได้รับโดยสถาบันการเงิน (รวมทั้งบริษัทประกันภัย)
3. แม้จะมีข้อยกเว้นของวรรค 2 ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้น ณ รัฐผู้หาสัญญารัฐหนึ่ง และได้จ่ายให้แก่รัฐบาลของรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะได้รับการยกเว้นภาษี ณ รัฐผู้หาสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก

เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งวรรคนี้ คำว่า "รัฐบาล"

(ก) จนกรณีของประเทศพหุ หมายถึงรัฐบาลแห่ง

ราชอาณาจักรพหุ และทั้งหมดถึง

(1) ธนาคารแห่งประเทศพหุ

- (2) องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และ
 - (3) สถาบันการเงินต่าง ๆ ซึ่งทุนของสถาบันนั้นเป็นของรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นทั้งหมด ตามที่อาจตกลงกันเป็นคราว ๆ ๑ ประหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้หาสัญญาทั้งสองรัฐ
- (ข) เงินกรณีย์ของประเทศไทยสาธารณรัฐประชาชนจีน หมายถึง รัฐบาลแห่งประเทศไทยสาธารณรัฐประชาชนจีน และทั้งหมดถึง
- (1) ธนาคารแห่งประเทศไทยและธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อกิจกรรมของธนาคารนั้นที่ดำเนินการอยู่ ณ เขตของอำนาจตามปกติของธนาคารกลาง
 - (2) องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และ
 - (3) สถาบันการเงินต่าง ๆ ที่ทุนของสถาบันนั้นเป็นของรัฐบาลแห่งประเทศไทยสาธารณรัฐประชาชนจีนหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นทั้งหมด ตามที่อาจตกลงกันเป็นคราว ๆ ๑ ประหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้หาสัญญาทั้งสองรัฐ

4. คำว่า "ดอกเบี้ย" ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึงเงินได้จากสิทธิเรียกร้องหนี้ทุกชนิดไม่ว่าจะมีหลักประกันจากหรือไม่มี และไม่ว่าจะมีสิทธิร่วมกันในผลกำไรของลูกหนี้หรือไม่มี และโดยเฉพาะเงินได้จากหลักหนี้รัฐบาลและเงินได้จากหุ้นหรือหุ้นกู้ รวมทั้งหนี้เมื่อมีและรางวัลอันผูกพันกับหลักหนี้ หุ้น หรือหุ้นกู้ดังกล่าว รวมทั้งเงินได้ที่มีลักษณะทางเองเดียวกับเงินได้จากการกู้ยืมเงินตามกฎหมายลาภีอาศรของรัฐผู้หาสัญญาซึ่งเงินได้นั้นเกิดขึ้น เบี้ยปรับสำหรับการชำระหนี้เกินกำหนดจะไม่ถือว่าเป็นดอกเบี้ยตามความมุ่งประสงค์ของข้อนี้

5. บทบัญญัติของวรรคที่ 1 และ 2 จะไม่บังคับ ถ้าเจ้าของที่ได้รับผลประโยชน์จากดอกเบี้ยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ ณ รัฐผู้หาสัญญาหรือหนึ่ง ประเทศนอกยุโรปหรือรัฐผู้หาสัญญาอีกหรือหนึ่ง ซึ่งดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้น ผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ ณ รัฐนั้น

หรือกระทำการในอีกรัฐหนึ่งโดยให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระจากฐานประกอบการ
ประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิเรียกร้องหนี้เงินส่วนที่เกี่ยวกับดอกเบี้ยที่จ่ายมีส่วน
เกี่ยวข้องกับประการสำคัญรับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการ
ประจำนั้น จนกรณีเช่นนี้จะเข้าบังคับของข้อ 7 หรือข้อ 14 บังคับแล้วแต่กรณี

6. ดอกเบี้ยจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้หาสัญญารัฐหนึ่งเมื่อผู้จ่าย
คือรัฐบาลของรัฐผู้หาสัญญานั้นเอง ส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือ
ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม กรณีบุคคลผู้จ่ายดอกเบี้ยไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ใน
รัฐผู้หาสัญญารัฐหนึ่งหรือไม่มีก็ตาม มีสถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการ
ประจำในรัฐผู้หาสัญญารัฐหนึ่งอันก่อให้เกิดหนี้ที่ต้องจ่ายดอกเบี้ยขึ้นและดอกเบี้ยนั้นตกเป็น
ภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำเช่นว่านั้น และดอกเบี้ยนั้น
จะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐซึ่งสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้นตั้งอยู่

7. จนกรณีที่เคยเหตุแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของ
ที่ได้รับประโยชน์ หรือระหว่างบุคคลทั้งสองกับบุคคลอื่น จำนวนเงินดอกเบี้ยที่จ่ายนั้น
เมื่อคำนึงถึงสิทธิเรียกร้องหนี้อันเป็นมูลเหตุแห่งการจ่ายดอกเบี้ยแล้ว มีจำนวนเกินกว่า
จำนวนเงินซึ่งควรจะได้ตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับเจ้าของที่ได้รับประโยชน์หากไม่มีความ
สัมพันธ์ เช่นว่านั้น บทบัญญัติของข้อนี้จะเข้าบังคับเฉพาะแต่เงินจำนวนหลัง จนกรณีเช่นนั้น
ส่วนเกินของเงินที่ชำระยังคงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้หาสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้โดย
คำนึงถึงบทบัญญัติอื่น ๆ แห่งความตกลงนี้ด้วย

ข้อ 12

ค่าสิทธิ

1. ค่าสิทธิที่เกิดขึ้นในรัฐผู้หาสัญญารัฐหนึ่งและจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐ
ผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้จากรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

2. อย่างไรก็ตาม คำสิทธิ เช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้จากรัฐผู้หาสัญญาซึ่ง คำสิทธินั้นเกิดขึ้นและตามกฎหมายของรัฐผู้หาสัญญาของรัฐนั้น แต่ถ้าผู้รับเป็นเจ้าของที่ได้รับ ประโยชน์จากคำสิทธิภาษีที่จะเรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ 15 ของจำนวนคำสิทธิทั้งสิ้น

3. คำว่า "คำสิทธิ" ที่ซึ่งในข้อนี้หมายถึงการจ่าย ไม่ว่าชนิดใด ๆ ที่ได้รับเป็นค่าตอบแทนเพื่อการวิจัย หรือสิทธิในการวิจัย ลิขสิทธิ์ในงานวรรณกรรม ศิลปะหรืองานวิทยาศาสตร์ รวมทั้งฟิล์มภาพยนตร์ ฟิล์มหรือเทปที่วิจัยเพื่อ สำหรับการออกอากาศทางวิทยุหรือโทรทัศน์ สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า แบบหรือ หุ่นจำลอง แผนผัง สูตรลับหรือกรรมวิธีลับใด ๆ หรือเพื่อการวิจัย หรือสิทธิในการวิจัย อุปกรณ์ทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือทางวิทยาศาสตร์ หรือเพื่อขอสันเทศเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือวิทยาศาสตร์

4. บทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 จะไม่บังคับกับ ถ้าเจ้าของที่ได้รับ ประโยชน์จากคำสิทธิ เป็นผู้ที่มีถิ่นที่อยู่จากรัฐผู้หาสัญญาของรัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจจากรัฐผู้หาสัญญา อีกรัฐหนึ่ง ซึ่งคำสิทธินั้นเกิดขึ้น โดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น หรือ ประกอบกิจการจากรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระจากฐาน ประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิหรือทรัพย์สินบางส่วนที่เกี่ยวกับคำสิทธิที่จ่าย นั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำ จานกรณีเช่นนั้นทั้งฉบับบัญญัติของข้อ 7 หรือข้อ 14 มาบังคับแล้วแต่กรณี

5. คำสิทธิจะถือว่าเป็นเกิดขึ้นจากรัฐผู้หาสัญญาของรัฐหนึ่ง เมื่อผู้จ่ายคือรัฐผู้หา สัญญาของรัฐนั้นเอง ส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีถิ่นที่อยู่ใน รัฐนั้น อย่างไรก็ตาม จานกรณีบุคคลจ่ายคำสิทธินั้นไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้หาสัญญาของรัฐหนึ่ง หรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำอยู่ในรัฐผู้หาสัญญา รัฐหนึ่ง ซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจการก่อให้เกิดขึ้นที่ผู้ต้องจ่ายคำสิทธินั้น และคำสิทธินั้นตกเป็นภาระ แก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำ คำสิทธิ เช่นว่านั้น จะถือว่าเป็นเกิดขึ้น จารัฐผู้หาสัญญาซึ่งสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้นตั้งอยู่

๘. จนกระทั่งโดยเหตุผลแห่งความสมัครใจพิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผู้รับผลประโยชน์หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนี้กับบุคคลอื่น จำนวนค่าสิทธิที่จ่ายนั้น เมื่อคำนึงถึงการขจัดสิทธิหรือข้อสงสัยอื่นเป็นมูลเหตุแห่งการจ่ายแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนเงินซึ่งควรจะได้ตกลงกันระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ หากงมมีความสมัครใจเข้าว่านั้น ขบัตินี้ของข้อนี้จะไม่บังคับเฉพาะแก่เงินจำนวนหลัง จนกระทั่งเช่นนั้น ส่วนเกินของเงินที่ชำระจะยังคงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้หาสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่น ๆ แห่งความตกลงนี้

ข้อ 13

ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สิน

1. ผลได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้รับจากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ตามที่ระบุไว้ในข้อ ๘ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น
2. ผลได้จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อื่นเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินธุรกิจของสถานประกอบการถาวรซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรืออสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับสถานประกอบการประจำซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ รวมทั้งผลได้จากการจำหน่าย สถานประกอบการถาวร เช่นว่านั้น (จุดปลายทางหรือรวมกับวิสาหกิจทั้งหมด) หรือสถานประกอบการประจำ เช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น
3. ผลได้ที่วิสาหกิจของรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้รับจากการจำหน่ายเรือหรืออากาศยาน ที่ใช้ในการจราจรระหว่างประเทศ หรืออสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเกี่ยวกับเรือหรืออากาศยาน เช่นว่านั้นจะเก็บภาษีได้เฉพาะจากรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

4. ผลที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินหรือสินทรัพย์อื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวไว้ในวรรค 1, 2 และ 3 ของข้อนี้ที่เกิดขึ้นในรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีเงินได้ของรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐนั้น

ข้อ 14

บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

1. เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่จากรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้รับเงินส่วนที่เกี่ยวข้องกับบริการวิชาชีพหรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่มีลักษณะเป็นอิสระจะเก็บภาษีเงินได้เฉพาะจากรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐนั้น เว้นแต่จนกรณีต่อไปนี้เงินได้เช่นนั้นอาจเก็บภาษีเงินได้จากรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

- (ก) ถ้าผู้นั้นมีอยู่ซึ่งฐานประกอบการประจำจากรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เมื่อความมุ่งประสงค์ของการประกอบกิจกรรมของผู้นั้น จนกรณีเช่นนั้น รัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นอาจเก็บภาษีเงินได้จากเงินได้เฉพาะที่ถือว่าเป็นของฐานประกอบการประจำนั้น หรือ
- (ข) ถ้าการอยู่ของผู้นั้นมีถิ่นที่อยู่จากรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง สำหรับช่วงระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลาด้วยกันเป็นจำนวนเท่ากันหรือเกินกว่า 183 วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใด ๆ หากเป็นกรณีเช่นนั้น รัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นอาจเก็บภาษีเงินได้จากเงินได้เฉพาะที่ผู้นั้นได้รับจากการประกอบกิจกรรมจากรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือ
- (ค) ถ้าค่าตอบแทนที่ผู้นั้นได้รับจากการประกอบกิจกรรมจากรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งจ่ายโดยผู้มีถิ่นที่อยู่จากรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นหรือตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการดาวหรือฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่จากรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หากเป็นกรณีเช่นนั้น เฉพาะค่าตอบแทนที่ได้รับจากการนั้น อาจเก็บภาษีเงินได้จากรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

2. คำว่า "บริการวิชาชีพ" ให้นำรวมถึงกิจกรรมอิสระโดยเฉพาะด้าน
วิทยาศาสตร์ วรรณคดี ศิลปะ การศึกษา หรือการสอน รวมทั้งกิจกรรมอิสระของแพทย์
ทันตแพทย์ หนายความ วิศวกร สถาปนิก และนักบัญชี

ข้อ 15

บริการส่วนบุคคลที่ไม่มีอิสระ

1. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของข้อ 16, 18, 19, 20 และ 21
เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกันที่มีถิ่นที่อยู่ ณ รัฐผู้หาสัญญา
รัฐหนึ่งได้รับเงินส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างแรงงาน จะเก็บภาษีได้เฉพาะ ณ รัฐผู้หาสัญญา
รัฐนั้น เว้นแต่การจ้างงานนั้นได้กระหาจณรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้ามีการจ้างงาน
เช่นว่านั้น ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการนั้น อาจเก็บภาษีได้ ณ รัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

2. แม้จะมีบทบัญญัติในวรรคที่ 1 ของข้อนี้ ค่าตอบแทนที่มีถิ่นที่อยู่
ณ รัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้รับเงินส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงานที่กระหาจณรัฐผู้หาสัญญา
อีกรัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะ ณ รัฐผู้หาสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้า

- (ก) ผู้รับอยู่ ณ รัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ณ ช่วงระยะเวลาหนึ่ง
หรือหลายระยะเวลาารวมกันไม่เกิน 183 วัน ณ รอบระยะเวลา
เวลาสิบสองเดือนใด ๑ และ
- (ข) ค่าตอบแทนนั้นจ่ายโดยหรือในนามของนายจ้างผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้
มีถิ่นที่อยู่ ณ รัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และ
- (ค) ค่าตอบแทนนั้นมิได้ตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวร
หรือฐานประกอบการประจำซึ่งนายจ้างมีอยู่ ณ รัฐผู้หาสัญญา
อีกรัฐหนึ่ง

3. แม้จะมีบทบัญญัติในวรรคก่อนของข้อนี้ ค่าตอบแทนที่ได้รับเงินส่วนที่
เกี่ยวกับการหางาน ณ เรือหรืออากาศยานที่ดำเนินการในทางจราจรระหว่างประเทศ
โดยวิสาหกิจของรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะเก็บภาษีได้เฉพาะ ณ รัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐนั้น

ข้อ 16

คำช่วยการของกรมการ

1. คำช่วยการของกรมการ และการชำระเงินอย่างอื่น อันคล้ายคลึงกันซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ ณ รัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้รับเงินรางวัลที่เป็นสมาชิกจนคณะกรรมการของบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ ณ รัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ ณ รัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น
2. เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอื่นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ ณ รัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้รับเงินรางวัล เจ้าหน้าที่บริหารระดับสูงของบริษัท ซึ่งเป็นผู้สมทบที่อยู่ ณ รัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ ณ รัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ 17

นักแสดงและนักกีฬา

1. แม้จะมีบทบัญญัติเงินข้อ 14 และ 15 เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ ณ รัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้รับเงินรางวัล นักแสดง อาทิ นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิพูนหรือจระหัดร์ หรือนักดนตรี หรือนักกีฬา จากกิจกรรมส่วนบุคคลของตนที่กระหา ณ รัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ ณ รัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น
2. เงินได้ที่เงินได้บางส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมส่วนบุคคลที่เกิดจากการกระทำตยนักแสดงหรือนักกีฬา มิได้เกิดขึ้นกับตัวนักแสดงหรือนักกีฬาแต่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่น แม้จะมีบทบัญญัติเงินข้อ 7, 14 และ 15 เงินได้นั้นอาจเก็บภาษีได้ ณ รัฐผู้หาสัญญาซึ่งกิจกรรมของนักแสดงหรือนักกีฬาได้กระทำ
3. บทบัญญัติของวรรคที่ 1 และ 2 ของข้อนี้จะไม่บังคับแก่ค่าตอบแทนหรือค่าเช่า เงินเดือน ค่าจ้าง และเงินได้ที่คล้ายคลึงกันที่นักแสดงหรือนักกีฬาได้รับจากกิจกรรมที่ได้กระหา ณ รัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าการมาเยือนรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐนั้นได้รับการอุดหนุนจกประการสำคัญจากกองทุนสาธารณะของรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รวมทั้งส่วนราชการ ๒ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือองค์การตามกฎหมาย ณ รัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

4. แม้จะมีบทบัญญัติของข้อ 7 จนกรณีที่เกิดกิจกรรมต่าง ๆ ที่กล่าวถึงในวรรค 1 ของข้อนี้ ได้จัดให้มีขึ้นจากรัฐผู้หาสัญญาารรัฐหนึ่ง วัตถุประสงค์ของรัฐบาลของรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง การกระทำที่วิสาหกิจ เช่นว่านั้น ได้รับจากการจัดให้มีกิจกรรมเหล่านี้ขึ้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้หาสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก เว้นแต่ว่าวิสาหกิจนั้นได้รับการอุดหนุนเงินประการสำคัญจากกองทุนสาธารณะของรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รวมทั้งจากส่วนราชการจัด องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือองค์การตามกฎหมายของรัฐผู้หาสัญญาารรัฐนั้น เกี่ยวกับการจัดให้มีกิจกรรม เช่นว่านั้นขึ้น

ข้อ 18

เงินปันผล

1. ภายใต้อัตราภาษีเงินวรรค 2 ของข้อ 19 เงินปันผลและค่าตอบแทนอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกันที่จ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้หาสัญญาารรัฐหนึ่ง สำหรับการดำเนินงานในอดีตที่ได้เก็บภาษีได้ เฉพาะจากรัฐผู้หาสัญญาารรัฐนั้น

2. แม้จะมีบทบัญญัติเงินวรรค 1 เงินปันผลและค่าตอบแทนอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกันที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้หาสัญญาารรัฐหนึ่งได้รับ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าเงินที่จ่ายนั้นตกเป็นภาระแก่วิสาหกิจของรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือแก่สถานประกอบกิจการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ 19

งานรัฐบาล

1. (ก) ค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินปันผลที่จ่ายจากรัฐผู้หาสัญญาารรัฐหนึ่ง หรือส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐผู้หาสัญญาารรัฐนั้น ให้แก่บุคคลธรรมดาบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับการที่ให้แก่รัฐผู้หาสัญญาารรัฐนั้น หรือส่วนราชการหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจะ เก็บภาษีได้ เฉพาะจากรัฐผู้หาสัญญาารรัฐนั้น

(ข) อย่างไรก็ตาม ค่าตอบแทนดังกล่าวจะเก็บภาษีได้เฉพาะเงิน
รัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าการงับบริการได้เกิดขึ้นเงินรัฐ
ผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น และบุคคลธรรมดาผู้นั้น เป็นผู้มีถิ่น
ที่อยู่เงินรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ผู้ซึ่ง

(ก) เป็นคนชาติของรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือ

(ข) มิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่เงินรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์เงินการงับบริการ เช่นว่านั้น

2. (ก) เงินปันผล ๗ ที่จ่ายโดยหรือจ่ายจากกองทุนที่ก่อตั้งขึ้น
โดยรัฐผู้หาสัญญารัฐหนึ่งหรือส่วนราชการ หรือองค์การ
บริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐผู้หาสัญญารัฐนั้นให้แก่บุคคล
ธรรมดาบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับบริการที่ให้แก่รัฐผู้หาสัญญารัฐนั้น
หรือส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจะเก็บภาษี
ได้เฉพาะเงินรัฐผู้หาสัญญารัฐนั้น

(ข) อย่างไรก็ตาม เงินปันผล เช่นว่านั้นจะเก็บภาษีได้เฉพาะ
เงินรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าบุคคลธรรมดานั้น เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่
และเป็นคนชาติของรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

3. บทบัญญัติของข้อ 15, 16, 17 และ 18 จะบังคับกับค่าตอบแทน
และเงินปันผลที่เกี่ยวข้องกับการงับบริการที่เกี่ยวเนื่องกับธุรกิจที่ดำเนินการโดยรัฐผู้หาสัญญา
รัฐหนึ่งหรือส่วนราชการหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น

ข้อ 20

นักเขียน และผู้รับการฝึกอบรม

บุคคลธรรมดาผู้ซึ่งเงินที่ก่อนหน้าที่จะเบ เบียนรัฐผู้หาสัญญารัฐหนึ่ง เป็นผู้
มีถิ่นที่อยู่เงินรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และการเบ เบียนรัฐผู้หาสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกก็เพียง
เพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะ

- (ก) เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาอื่นที่เป็นที่ยอมรับ หรือ
- (ข) เข้ารับการฝึกอบรมที่มีคุณสมบัติที่จะประกอบวิชาชีพ หรือการค้า หรือ
- (ค) ศึกษา หรือหาการค้นคว้าวิจัยโดยเป็นผู้รับทุน เงินอุดหนุน หรือรางวัลจากองค์การบริหาร การศาสนา การกุศล วิทยาศาสตร์ วรรณคดี หรือการศึกษา

จะด้รับยกเว้นภาษีเงินได้ของรัฐผู้หาสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกที่เก็บจาก

- (1) เงินที่ส่งจากต่างประเทศเพื่อความมุ่งประสงค์เงินการตรงขึ้น การศึกษา การเล่าเรียน การค้นคว้า วิจัย หรือการฝึกอบรม ของผู้นั้นเอง
- (2) ทุน เงินอุดหนุน หรือเงินรางวัล และ
- (3) เงินได้จากบริการส่วนบุคคลที่เงินรัฐผู้หาสัญญาของรัฐนั้น ถ้าเงินดัง นั้นประกอบเป็นรายได้ที่สมควรและจำเป็นสำหรับการตรงขึ้นและ การศึกษาของผู้นั้น

ข้อ 21

ศาสตราจารย์ คครู และนักวิจัย

1. บุคคลธรรมดาซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ ณ รัฐผู้หาสัญญาของรัฐหนึ่ง ณ วันที่ก่อนที่ จะไปเยือนรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และเป็นผู้ซึ่งได้ไปเยือนรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นตาม ค่าเชิญของมหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียน หรือสถาบันการศึกษาอื่นใดที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งได้รับการรับรองจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ณ รัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น เป็นเวลาไม่เกิน สามปี เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์เงินการสอนหรือการวิจัยหรือทั้งสองประการ ที่สถาบัน การศึกษาเช่นว่านั้น ด้รับยกเว้นภาษีเงินได้ของรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง สำหรับค่าตอบแทน จากการสอนหรือการวิจัยเช่นว่านั้น

2. ข้อนี้จะใช้บังคับเฉพาะแก่เงินที่ได้จากการวิจัย ถ้าการวิจัยเช่นนั้น
ได้ดำเนินการโดยบุคคลธรรมดาเพื่อสาธารณประโยชน์และมีอยู่เพื่อประโยชน์ส่วนบุคคล
หรือกลุ่มบุคคลอันใดเป็นพิเศษ

ข้อ 22

เงินได้ซึ่งมีได้ระบุไว้ชัดแจ้ง

บรรดารายการเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ ณ รัฐผู้หาเลี้ยงชีพหนึ่ง ซึ่งมิได้ระบุไว้
ชัดแจ้ง ณ ข้อก่อน ๑ ของความตกลงนี้ อาจเก็บภาษีได้ ณ รัฐผู้หาเลี้ยงชีพที่เงินได้เกิดขึ้น

ข้อ 23

การจัดการเก็บภาษีซ้อน

1. กฎหมายที่บังคับอยู่ ณ รัฐผู้หาเลี้ยงชีพหนึ่ง รัฐจะยังคงบังคับ
ต่อขบวนการเก็บภาษีจากเงินได้ ณ รัฐผู้หาเลี้ยงชีพแต่ละรัฐ เว้นแต่เงินกรณที่มีทับซ้อนไว้
ชัดแจ้งให้เป็นอย่างอื่น ณ ความตกลงนี้ เงินกรณที่เงินได้ต้องเสียภาษี ณ รัฐผู้หาเลี้ยงชีพทั้งสอง
รัฐ ก็ให้ได้รับการบรรเทาภาระจากการเก็บภาษีซ้อนตามวรรคต่าง ๑ ของข้อนี้

2. เงินกรณของประเทศหนึ่ง ภาษีเงินที่ต้องชำระ ณ ส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้
ที่เกิดขึ้น ณ ประเทศอื่น จะยอมให้เป็นเครดิตต่อภาษีที่พึงชำระ สำหรับเงินได้จำนวน
นั้น อย่างไรก็ตาม เครดิตนั้นจะต้องไม่เกินจำนวนภาษีที่พึงชำระ ณ ส่วนที่ได้คำนวณไว้ก่อนที่
จะให้เครดิตตามจำนวนที่เหมาะสมกับรายการเงินได้นั้น เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้
คำว่า "ภาษีเงินที่ต้องชำระ" ให้อธิบายรวมถึงจำนวนภาษีเงินซึ่งควรจะต้องชำระ ถ้าภาษี
เงินนั้นมิได้รับการยกเว้นหรือลดหย่อนตามกฎหมายส่งเสริมพิเศษ ซึ่งมุ่งหมายที่จะส่งเสริม
พัฒนาการทางเศรษฐกิจ ณ ประเทศอื่น ที่มีผลใช้บังคับ ณ วันลงนามของความตกลงนี้ หรือ
ซึ่งอาจนำมาใช้ภายหลัง เมื่อได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือเมื่อได้มีการเพิ่มเติมกฎหมายต่าง ๆ
ที่มีอยู่แล้ว

3. จนกระทั่งของประเทศไทย ภาษีไทยที่ต้องชำระในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้ ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย จะยอมให้เป็นเครดิตต่อภาษีเงินที่ต้องชำระสำหรับเงินได้จำนวน นั้น จนกระทั่งเงินได้นั้นเป็นเงินปันผล ซึ่งจ่ายโดยบริษัทที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยกับ บริษัทที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย และถ้ามีหุ้นของบริษัทจ่ายเงินปันผลไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 เครดิตนั้นจะต้องพิจารณาถึงภาษีไทยที่ต้องชำระโดยบริษัทนั้นในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้ของ บริษัทซึ่งได้จ่ายเงินการจ่ายเงินปันผลนั้น อย่างไรก็ตาม เครดิตจะไม่เกินจำนวนภาษีเงิน ส่วนที่ได้คำนวณไว้ก่อนที่จะให้เครดิตตามจำนวนที่เหมาะสมกับรายการเงินได้ เช่นว่านั้น เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ คำว่า "ภาษีไทยที่ต้องชำระ" หมายความว่ารวมถึงจำนวน ภาษีไทย ซึ่งควรจะต้องชำระ ถ้าภาษีไทยนั้นมิได้รับการยกเว้นหรือลดหย่อนตามกฎหมาย สิ่งเสริมพิเศษ ซึ่งมุ่งหมายที่จะส่งเสริมพัฒนาการทางเศรษฐกิจในประเทศไทย ที่มีผลใช้ บังคับ ณ วันลงนามของความตกลงนี้ หรือซึ่งอาจนำมาใช้ภายหลังเมื่อได้มีการแก้ไข เพิ่มเติมหรือเมื่อได้มีการเพิ่มเติมกฎหมายต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้ว

ข้อ 24

การไม่เลือกปฏิบัติ

1. คนชาติของรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะไม่ถูกบังคับด้วยรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งให้เสียภาษีอากรใด ๆ หรือให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดใด ๆ เกี่ยวกับภาษีอากรนั้นอันเป็นการ นอกเหนือไปจากหรือเป็นภาระหนักกว่าการ เก็บภาษีอากรและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องซึ่ง คนชาติของรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตามงาน สถานการณ์เดียวกัน
2. ภาษีอากรเก็บจากสถานประกอบการถาวรซึ่งวิสาหกิจของรัฐ ผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะต้องไม่เก็บจากรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง นั้นโดยเป็นการอนุเคราะห์น้อยกว่าภาษีอากรที่เรียกเก็บจากวิสาหกิจของรัฐผู้หาสัญญา อีกรัฐหนึ่งซึ่งประกอบกิจกรรมอย่างเดียวกัน

3. วิสาหกิจของรัฐผู้हाสัณยาธิรัฐหนึ่ง ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่คนเดียวหรือหลายคน
จของรัฐผู้हाสัณยาธิรัฐหนึ่งเป็น เจ้าของหรือควบคุมหุ้นทั้งหมดหรือบางส่วนไม่ว่าโดยทางตรง
หรือทางอ้อม จะไม่ถูกบังคับจของรัฐผู้हाสัณยาธิรัฐหนึ่งให้เสียภาษีอากรจต ๗ หรือ
ปฏิบัติตามข้อกำหนดจต ๗ เกี่ยวกับการนั้น อันเป็นการนอกเหนือไปจากหรือเป็นภาระหนัก
กว่าการเก็บภาษีอากรและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง ซึ่งวิสาหกิจอื่นที่คล้ายคลึงกันของรัฐที่
กล่าวถึงรัฐแรกถูกหรืออาจถูกบังคับจให้เสียหรือจให้ปฏิบัติตาม

4. จะไม่มีการตีความบทบัญญัติของข้อนี้ที่จะถือเป็นการผูกพันรัฐผู้हाสัณยา
ธิรัฐหนึ่งที่จะให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่จรัฐผู้हाสัณยาธิรัฐหนึ่ง ซึ่งค่าลดหย่อนส่วนบุคคล การผ่อนผัน
และการหักลดเพื่อความมุ่งประสงค์จทางภาษี โดยเหตุแห่งทางแบ่งหรือความรับผิดชอบ
ทางครอบครัว ซึ่งรัฐนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่จรัฐของตน

5. จนข้อนี้ คำว่า "ภาษีอากร" หมายถึงภาษีอากรซึ่งอยู่จบังคับของ
ความตกลงนี้

ข้อ 25

วิธีดำเนินการเมื่อความตกลงร่วมกัน

1. จนกรณีผู้มีถิ่นที่อยู่จรัฐผู้हाสัณยาธิรัฐหนึ่งพิจารณาเห็นว่าการกระทำ
ของรัฐผู้हाสัณยาธิรัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐ มีผลหรือจะมีผลให้ตนต้องเสียภาษีอากรโดย
ไม่ เป็นไปตามความตกลง บุคคลผู้นั้นอาจยื่นเรื่องราวของตนต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐ
ผู้हाสัณยาธิรัฐหนึ่งที่มีถิ่นที่อยู่ แม้จะมีทางแก้ไขที่บัญญัติไว้จนกฎหมายภายในของรัฐผู้हाสัณยาธิรัฐ
นั้นอยู่แล้วก็ตาม คำร้องดังกล่าวต้องยื่นภายในสามปีนับจากที่ได้มีการแจ้งการกระทำที่
ก่อจให้เกิดการเรียกเก็บภาษีอื่นไม่ เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งความตกลงนี้เป็นครั้งแรก

2. ถ้าข้อคัดค้านนั้นปรากฏแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจว่ามีเหตุผลสมควร และ
ถ้าตนไม่สามารถที่จะหาทางแก้ไขที่เหมาะสมได้เอง จให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพยายามแก้ไข
กรณีนั้น โดยความตกลงร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้हाสัณยาธิรัฐหนึ่ง เพื่อการ
เว้นการเก็บภาษีอื่นไม่ เป็นไปตามความตกลงนี้

3. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้หาสัญญาจะพยายามแก้ไขความมุ่งงยาก หรือข้อสงสัยใด ๆ อันเกิดขึ้นเกี่ยวกับการตีความหรือการบังคับข้อความตกลงนี้ โดยความตกลงร่วมกัน เจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจปรึกษาหารือกัน เพื่อจัดการเก็บภาษีซ้อนจนกระทั่งจุด ที่มิได้บัญญัติไว้ในความตกลงนี้ได้ด้วย

4. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้หาสัญญาอาจติดต่อกันโดยตรง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการที่จะแก้ไขความตกลงกันตามความหมายแห่งวรรคก่อน ๒ นั้น

ข้อ 26

การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

1. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้หาสัญญาทั้งสองรัฐจะแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ อันจำเป็นแก่การบริหารตามบทบัญญัติของความตกลงนี้ หรือข้อสนเทศอื่นเรื่องกฎหมายภายในของรัฐผู้หาสัญญารัฐหนึ่งเกี่ยวกับภาษีอากรที่อยู่จนขอบข่ายของความตกลงนี้ ทำให้ภาษีอากรตามกฎหมายนั้นไม่ขัดกันกับความตกลงนี้ ข้อสนเทศที่ได้รับจดยรัฐผู้หาสัญญารัฐหนึ่ง จะถือว่าเป็นความลับเช่นเดียวกันกับข้อสนเทศที่ได้รับภายใต้กฎหมายภายในของรัฐผู้หาสัญญารัฐนั้น และจะเปิดเผยได้เฉพาะกับบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ (รวมทั้งศาล และองค์การฝ่ายบริหาร) ซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการประเมิน หรือการจัดเก็บ การบังคับ หรือการดำเนินคดีในส่วนนี้เกี่ยวข้อง หรือการชี้ขาดคาอุหรือกรณีส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษีที่อยู่จนขอบข่ายของความตกลงนี้ บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวจะแจ้งข้อสนเทศนั้นเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์นั้นเท่านั้น บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวจะเปิดเผยข้อสนเทศจนกระบวนพิจารณาในศาลที่เปิดเผย หรือจนคำวินิจฉัยชี้ขาดของศาล

2. ไม่ว่าจนกระทั่งใดก็ตาม มิใช่ตีความบทบัญญัติของวรรค 1 ว่าเป็นการตั้งข้อผูกพันให้รัฐผู้หาสัญญารัฐหนึ่งรัฐใด

- (ก) ตา เินมาตรการทางการบริหารโดยขัดกับกฎหมายและวิธีปฏิบัติทางการบริหารของรัฐผู้หาสัญญารัฐนั้นหรืออีกรัฐหนึ่ง
- (ข) ำให้ข้อสนเทศอันมิอาจจัดหาได้ตามกฎหมาย หรือตามทางการบริหารโดยปกติของรัฐผู้หาสัญญารัฐนั้น หรืออีกรัฐหนึ่ง

- (ค) ภาษีข้อเสนอดังกล่าวจะเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือวิชาชีพ หรือกรรมวิธีการค้า หรือข้อเสนอดังกล่าว ซึ่งหากเปิดเผยจะเป็นการขัดกับความสงบเรียบร้อยของสาธารณชน

ข้อ 27

เจ้าหน้าที่ทางการทูตและกงสุล

ไม่มีข้อความใด ๆ และความตกลงใด ๆ ที่จะกระทบกระเทือนต่อ เอกสิทธิ์ทางการทูตของ เจ้าหน้าที่ทางการทูตหรือกงสุลตามหลักที่วางแห่งกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามบทบัญญัติแห่งความตกลงพิเศษทั้งหลาย

ข้อ 28

การมีผลใช้บังคับ

1. ความตกลงนี้จะมีผลใช้บังคับเมื่อครบ 30 วัน หลังจากวันที่ได้มีการแลกเปลี่ยนหนังสือทางการทูต ซึ่งแจ้งว่าได้มีการดำเนินการครบถ้วนตามกระบวนการกฎหมายภายในของแต่ละประเทศ เพื่อให้ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ

2. ความตกลงนี้จะมีผลใช้บังคับ

- (ก) จนส่วนที่เกี่ยวกับภาษีศุลกากร ที่จ่ายจนจำนวนที่ได้จ่ายหรือ นำส่งเงินหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดไปจาก เดือนที่ได้มีการแลกเปลี่ยนหนังสือทางการทูตกันแล้ว
- (ข) จนส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้อื่น ๆ สำหรับปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชี เริ่มต้นเงินหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคม ถัดจากเดือนที่มีการแลกเปลี่ยนหนังสือทางการทูตกันแล้ว

ข้อ 29

การเลิกใช้

ความตกลงนี้ จะยังคงมีผลใช้บังคับตลอดไป แต่รัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐหนึ่ง อาจแจ้งการบอกเลิกเป็นลายลักษณ์อักษรต่อนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีหนึ่ง หรือก่อนวันที่ 30 มิถุนายน ในปีปฏิทินใด ๆ ที่เริ่มต้นภายหลังจากสิ้นสุดระยะเวลาห้าปี นับจากวันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ

จนกระทั่งเช่นนั้น ความตกลงเป็นอันเลิกมีผลบังคับ :

- (ก) เงินส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนที่จ่ายหรือนำส่ง
เงินหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากเดือนที่มีการแจ้ง
การบอกเลิก
- (ข) เงินส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้อื่น ๆ สำหรับปีภาษีหรือรอบระยะเวลา
เวลาบัญชีที่เริ่มต้นเงินหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจาก
เดือนที่มีการแจ้งการบอกเลิก

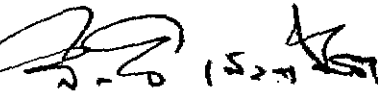
เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้อง
ได้ลงนามในความตกลงฉบับนี้

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณ กรุงเฮก เมื่อวันที่ 27 เดือนตุลาคม
หนึ่งฉบับเก็บไว้โดยแบดสับทกแห่งคริสตจักรราช เป็นภาษาไทย จีน และอังกฤษ อีกฉบับ
กฉบับใช้ เป็นหลักฐานข้อโต้แย้งเหมือนกัน เว้นแต่กรณีที่มีข้อสงสัยให้ถือด้วยฉบับภาษา
อังกฤษเป็นสำคัญ

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน

ลงนามโดย

(สีหิ ศเวตศิลา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

